दशाहं अत्यंतसंयोगेद्वितीया ॥ दुःखमाशौचं ॥ भूमौशयानाइतिशेषः ॥ इदंब्रह्मचर्यमात्रोपलक्षणं ॥ ननु द्वादशाहेनभूपालःक्षत्रियःषोडशेहनीतिस्मृतेः ॥ कथंक्षत्रियस्य दशाहेनाशौचात्ययइतिचेन्न ॥ क्षत्रियस्तुदशाहेनस्वकर्मनिरतःशुचिरितिपराशरोक्तेरितिदिक् ॥ २३ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेआदिकाव्ये अयोध्याकांडेषट्सप्ततितमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ दशाहेतिगते एकादशेन्हि कृतशौचः अनुष्ठितप्रेतविमुक्तिदैकादशाह

कृत्वोदकंतेभरतेनसार्धंनृपांगनामंत्रिपुरोहिताश्च ॥ पुरंप्रविश्याश्रुपरीतनेत्राभूमौदशाहंव्यनयंतदुःखं ॥ २३ ॥ इत्यार्षे० अयोध्याकांडेषट्सप्ततितमःसर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततोदशाहेतिगतेकृतशौचोनृपात्मजः ॥ द्वादशेहनिसंप्राप्तेश्राद्धकर्माण्यकारयत् ॥ १ ॥ ब्राह्मणेभ्योधनंरत्नंददावन्नंचपुष्कलं ॥ बास्तिकंबहुशुक्लंचगाश्चापिबहुशस्तदा ॥ २ ॥ दासीर्दासांश्चयानानिवेश्मानिसुमहांतिच ॥ ब्राह्मणेभ्योददौपुत्रोराज्ञस्तस्यौर्ध्वदेहिकं ॥ ३ ॥ ततःप्रभातसमयेदिवसेचत्रयोदशे ॥ विललापमहाबाहुर्भरतःशोकमूर्च्छितः ॥ ४ ॥ शब्दापिहितकंठश्चशोधनार्थमुपागतः ॥ चितामूलेपितुर्वाक्यमिदमाहसुदुःखितः ॥ ५ ॥ तातयस्मिन्निसृष्टोहंत्वयाभ्रातरिराघवे ॥ तस्मिन्वनंप्रव्रजितेशून्येत्यक्तोस्म्यहंत्वया ॥ ६ ॥ यस्यागतिरनाथायाःपुत्रःप्रव्राजितोवनं ॥ तामंबांतातकौसल्यांत्यक्त्वात्वंक्वगतोनृप ॥ ७ ॥

श्राद्धः श्राद्धकर्माणि द्वितीयमासिकादिसपिंडीकरणांतश्राद्धानि ॥ १ ॥ बास्तिकं छागसमूहं आर्षष्ठक् ॥ वस्तोजः शुक्लं रजतं ॥ शुक्लोयोगांतरेश्वेतेशुक्लंचरजतेमतं ॥ २ ॥ ऊर्ध्वं देहोद्भवमौर्ध्वदेहिकं पारलौकिकं ॥ ३ ॥ त्रयोदशे त्रयोदशेहनि शोधनार्थमुपागतोविललापेत्यन्वयः ॥ दशाहाभ्यंतरेऽस्थिसंचयनंकृत्वा सकलश्राद्धानंतरंत्रयोदशेहनि चिताभस्मोद्धारपूर्वकंस्थलशुद्धिःकर्तव्येतिक्षत्रियधर्मइतिवाल्मीक्युक्तेर्ज्ञायतेइतिकतकः ॥ तीर्थस्तु ॥ शोचनं अस्थिसंचयनमित्याह ॥ शब्देन रोदनशब्देन पिहितआवृतःकंठोयस्य चितामूले इदंवाक्यमाह ॥ ४ ॥ ५ ॥ तदेवाह ॥ तातेति ॥ निसृष्टः दत्तः ॥ प्रव्रजिते प्रव्राजिते अहंशून्येत्यक्तः निरवलंबनयानिरस्तः ॥ ६ ॥ यस्याअनाथायागतिरवलंबःपुत्रइत्यर्थः ॥ ७ ॥